

κρατών επιθυμεί.

Σε ότι αφορά τώρα το εσωτερικό πολιτικό, συνταγματικό πρόβλημα της Κύπρου, πέρα από τις εξωτερικές επεμβάσεις, αυτό είναι το πρόβλημα των δυο εθνοτήτων που έχουν σήμερα τεχνητά διαχωριστεί.

Αν αυτή η αντίθεση επιλυθεί με δίκαιο και μόνιμο τρόπο η Κύπρος θα βρει το δρόμο της ανεξαρτησίας της ειρήνης και της ευημερίας. Κάθε τέτοια δίκαιη λύση θα πρέπει να ξεκινάει από το χτύπημα κάθε επιδίωξης για επιβολή από την πλευρά της ισχυρότερης ελληνοκυπριακής εθνότητας. Αντίστοιχα ακριβώς θα πρέπει να δίνεται κάθε εγγύηση για την διαφύλαξη της ύπαρξης και των πολιτικών δικαιωμάτων για την ισότιμη πορεία και για την οικονομική και πολιτιστική ανάπτυξη της τουρκοκυπριακής εθνότητας. Το βασικό σ' αυτά είναι ο εξοπλισμός των Τουρκοκυπρίων.

Μόνο έτσι θα τσακιστεί η τούρκικη εισβολή, ο ελληνικός σωβινισμός και οι ιμπεριαλιστικές πλεχτάνες.

Η οικονομία του λαϊκού κράτους

Το λαϊκό κράτος θα κρατικοποιήσει όλες τις μεγάλες εμπορικές και βιομηχανικές επιχειρήσεις ντόπιες και ξένες και δεν θα δεσμευτεί από τις συμφωνίες δανεισμού που έχει συνάψει το παλιό καθεστώς με τις ιμπεριαλιστικές χώρες.

Σε ορισμένες περιπτώσεις είναι δυνατό η κρατικοποίηση να γίνει με τη μέθοδο της μερικής ή ολικής εξαγοράς ή με ειδικές συμφωνίες σε ότι αφορά ορισμένα παραρτήματα των ξένων μονοπωλίων π.Χ. αντιπροσωπείες, βιομηχανίες συσκευασίας κ.α. Πρόκειται για ένα ζήτημα που έχει να κάνει με τους διεθνείς και τοπικούς συσχετισμούς δύναμης στο πολιτικό και οικονομικό επίπεδο.

Με μια ανάλογη μέθοδο θα λυθεί και το ζήτημα των σχέσεων του νέου κράτους με τον εξοπλισμό.

Το εξοπλιστικό κεφάλαιο που εκτελεί παγκοσμίως μεταφορές δεν είναι ελληνικό παρ' όλο που έχει εκμεταλλευτεί τους Έλληνες ναυτεργάτες και έχει αναπτυχθεί μέσα από τον δικό τους μόχθο. Είναι ένα μέρος του διεθνούς ιδιαίτερα του δυτικού ιμπεριαλιστικού κεφάλαιου που εκτελεί ορισμένες λειτουργίες του στην Ελλάδα π.χ. διοικητικές υπηρεσίες, επισκευές. Όλη η περιουσία του εξοπλισμού στην Ελλάδα θα απαλλοτριωθεί και θα κρατικοποιηθεί η επισκευαστική βιομηχανία.

Το ακτοπλοϊκό κεφάλαιο είναι ελληνικό και θα κρατικοποιηθεί στο σύνολό του.

Οι μικρές εμπορικές και βιομηχανικές καπιταλιστικές επιχειρήσεις σε μια πρώτη μεταβατική περίοδο θα μείνουν στα χέρια των ιδιοκτητών τους μόνο στο βαθμό που αυτοί θέλουν να βοηθήσουν τη νέα εξουσία και εφ' όσον το προτσές της παραγωγής σ' αυτές είναι αναπόσπαστα δεμένο με τις τεχνικές και οικονομικές γνώσεις των ιδιοκτητών τους. Ανάλογο καθεστώς θα ισχύσει και στο ζήτημα της αγροτικής οικονομίας και της αλιείας.

Το κράτος της Δ.Π. θα φροντίσει να αναπτύξει πα-

ράλληλα την βαρειά βιομηχανία. Την ελαφριά βιομηχανία και την αγροτική οικονομία.

Όμως η καθοδηγητική δύναμη όλης της οικονομίας θα είναι η βαρειά βιομηχανία. Ιδιαίτερα η μηχανοκατασκευή. Δίχως τη μηχανοκατασκευή δεν θα μπορεί να υπάρξει οικονομική και πολιτική ανεξαρτησία της χώρας, αλλά ούτε και πραγματική οικονομική, κοινωνική και πολιτιστική ανάπτυξη.

Για να επιτευχθεί ο στόχος της ανάπτυξης της βαριάς βιομηχανίας είναι απαραίτητο η χώρα να βγει από τον ιμπεριαλιστικό καταμερισμό εργασίας και από κάθε όργανο που επιβάλλει αυτόν τον καταμερισμό. Γι' αυτό η νέα εξουσία θα κηρύξει άκυρη την συμμετοχή της χώρας στην ΕΟΚ και θα καταργήσει κάθε νόμο που απορρέει από αυτή τη συμμετοχή.

Η ελαφριά βιομηχανία και η αγροτική οικονομία μεγάλη ή μικρή θα γίνουν η βάση που πάνω της θα στηριχθεί η ανάπτυξη της βαριάς βιομηχανίας ενώ ταυτόχρονα θα εξασφαλίσουν την ικανοποίηση των αυξανόμενων καταναλωτικών αναγκών του πληθυσμού.

Γι' αυτό το σκοπό θα παρθούν τα εξής μέτρα.

1ον. Όλη η ελαφριά βιομηχανία και αγροτική οικονομία θα υπαχθούν στον κρατικό σχεδιασμό. Ανάλογα όμως με την σημασία και τον όγκο της κάθε μιας από αυτές τις επιχειρήσεις ο σχεδιασμός θα γίνεται από διαφορετικά επίπεδα οργάνων της λαϊκής εξουσίας. Αν δηλαδή οι μονάδες αυτές παράγουν και συναλλάσσονται στα πλαίσια μιας μικρότερης πολιτικοκοινωνικής και παραγωγικής περιφέρειας η διαχείρισή τους θα γίνεται από τα πολιτικά και παραγωγικά όργανα αυτής της περιφέρειας. Αν πρόκειται για μονάδες πανεθνικής σημασίας και μεγάλου μεγέθους ο σχεδιασμός τους θα γίνεται από τα κεντρικά όργανα σχεδιασμού της οικονομίας. Ωστόσο ο κεντρικός αυτός σχεδιασμός στα διαφορετικά επίπεδα εξουσίας θα πρέπει να συνδιάζεται με την ανάπτυξη της παραγωγικής πρωτοβουλίας και του εργατικού ελέγχου σε κάθε παραγωγική μονάδα ξεχωριστά.

Οι εργαζόμενοι κάθε μονάδας θα καταστρώνουν τα ιδιαίτερα πλάνα παραγωγής, θα κάνουν τις δικές τους προτάσεις, θα αναπτύσσουν και θα εφαρμόζουν διαρκώς καινούργιες παραγωγικές μεθόδους αξιοποιώντας την εφευρετικότητα, τη φαντασία, το δημιουργικό πνεύμα κάθε εργαζόμενου με μια συλλογικότητα που είναι αδύνατη στο σημερινό καθεστώς του καπιταλισμού.

2ον. Το εξωτερικό εμπόριο θα περάσει όλο στα χέρια του κράτους. Εφ' όσον οι ιμπεριαλιστές δεν θα καταφύγουν σε οικονομικό αποκλεισμό, η εφ' όσον είναι αναπόφευκτο ότι έτσι κι αλλιώς θα υπάρξουν μεγάλες ρωγμές σ' αυτόν τον αποκλεισμό, η χώρα μας θα επιδιώξει να συνεχίσει τις ανταλλαγές προϊόντων για να μπορέσει ιδιαίτερα να δυναμώσει τη βάση της βαριάς βιομηχανίας που στην αρχή θα είναι εξαιρετικά αδύναμη (εξαρτημένη ανάπτυξη της ελαφριάς βιομηχανίας). Γι' αυτό το σκοπό οι εισαγωγές θα περιοριστούν στην εισαγωγή μηχανημάτων και τεχνολογικών μεθόδων (Know How) και ειδών καταναλώσεως πρώτης ανάγκης που δεν παράγονται στη χώρα μας. Τα είδη πολυτελείας που προηγούμενα ή-